

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve:
Negyedévre . . 3 kor. 50 fil.
Félévre 7 kor. — fil.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
hétfő és
ünneputáni nap kivételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budainagy-útca 151. szám,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Telefon: 141. szám.

Felelős szerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Főmunkatárs: HAJDÚ JÓZSEF.

A tisztviselői kar tekintélye.

A biharmegyei közigazgatási bizottság — tagjainak háromnegyed része a régi rend embere — tudva-levően nemrég kimondotta, hogy a közigazgatási tisztviselőknek szabad a magánfelektől ajándékokat elfogadniok.

Jól tudjuk, hogy szerzte Magyarországon elég tisztviselő akadt, aki már régóta gyakorolta az ajándékok elfogadását. Az azonban még soha nem esett meg, hogy maguk a hatóságok hivatalosan dekretálták volna, hogy a tisztviselő nem vét a maga állásának méltósága és hivatalos kötelessége ellen, hogyha a felektől borra-ralót fogad el. Mert hiszen az ily-fajta ajándék jogilag és erkölcsileg miben sem különbözik a borra-ralótól.

Biharmegyéé volt a szomorú dicsőség, hogy ismert határozatával nem átalotta pellengérré állítani nemcsak Biharmegyének, hanem egész Magyarországnak közigazgatási tisztviselői karát, hogy azt a gyanút keltette, mintha egy régi visszaélést törvényes jogszo-kássá akarná avatni.

Mi már a bihari határozat közzé-tétele idején azt a reménységünket fejeztük ki, hogy a közigazgatás legfőbb öre, Andrássy Gyula gróf belügy-miniszter nem hagyhatja annyiban ezt

a dolgot. A belügyminiszter fényes erkölcsi érzésébe vetett hitünk be is igazolódott. Andrássy Gyula gróf, — mint tudjuk — megsemmisítette Bihar-megye közigazgatási bizottságának azt a határozatát, mely szerint nem jelent fegyelmi vétséget, hogy ha egy főszol-gabíró oly féltől, melynek kihágási ügyeiben gyakorta bíraskodik, huzamos időn keresztül nagyobb ajándé-kokat fogad el.

A belügyminiszter azonban be nem érte a képtelen határozat meg-semmisítésével — Félreismerhetetlenül tisztázni akarta az egész kérdést. E végből néhány nappal ezelőtt rendeletet bocsátott ki valamennyi törvény-hatósághoz, a legenergikusabban kárho-zatva azt a felfogást, mely szerint köz-igazgatási tisztviselők ajándékokat fo-gadhatnak el a velük hivatalos érint-kezésben levő felektől.

A miniszter rámutat arra — és nem lehet senki, aki ne helyeselhetné fejtegetését — hogy a törvény, a köz-érdek, a tisztviselők pártatlanságába vetett bizalom egyenesen megtiltja azt, hogy a közigazgatási tisztviselő ma-gánfelektől bármilyen formában is jutalmakat vagy ajándékokat fogad-jon el.

Aki az államhatalom képviselét-ben bíraskodik polgártársaink ügyei-ben, annak mindenekelőtt pártatlan-

nak kell lennie. Csakis az igazságot kell keresnie, tekintet nélkül az elébe kerülő személyekre. A bíraskodó tiszt-viselőnek nemcsak hogy nem szabad részrehajlónak lennie, hanem még an-nak gyanúját is kerülnie kell, hogy bármilyen más befolyásra is hallgat, mint az igazság és a lelkiismeret szavára.

Ha valahol, hát az igazság szol-gátatásban öl a gyanu. Mihelyt a nép-ben az a föltevés támadhat, hogy van oly tisztviselő, a ki előtt nem az igaz-ság, hanem a jogosulatlan anyagi előny lebeg, meg kell rendülni az állam igazságszolgáltatásában, a tör-vény előtti egyenlőségben való hitnek.

Régi dolgok ezek és voltaképen nagyon szomorú, hogy akadt törvény-hatóság, melyen ellenkező álláspontra helyezkedtek és hogy a belügyminisz-ternek ily dolgokra kell kioktatni a törvényhatóságokat.

Erről azonban Andrássy Gyula gróf nem tehet. A régi rendszer sok erkölcsi kárt okozott az országnak. Meglazította az erkölcsi fogalmakat és megengedettnek tűntette fel, vagy legalább is hallgatagon megtűrt oly dolgot, mely erkölcsi mételey. Az új rend nem folytathatja ezt a maga-tartást. Ahol hibát, visszaélést, bünt lát, mindent el kell követnie, hogy megtisztítsa a levegőt.

TÁRCA.

Mikor az ember biró.

— Irta: Bogoss Endre. —

(Folytatás és vége.)

Ez a gyönyörű ember pedig (hogy némult volna el, mint a Bálám számára) anélkül, hogy csak föl is nézne rám, egy szuszra imígyen kezdi mondókáját.

— Megkövetem egész átossággal a tekintetes szolgabíró uramat, én csősz vagyok a nemes városnál . . . Hát amint tegnap delután végigjárom a birodalma-mat, látom ám messzünnen, hogy urak, meg kisasszonyok, . . . dámák, meg . . .

Ekkor, többé nem titkolható szoron-gásom közben véletlenül köhíteni találtam, mire az ember rám tekintett.

De oh jaj, minő fátum! Kékre, zöldre, sárgára változott a cifferblattja egy pil-lanat alatt. Önkéntelenül hátratántorodott, mintha szél érte volna és — torkán akadt a szó.

— No, mibaj? — szóltam bátorító-lag a gyámoltalan emberhez, ki úgy lát-szik nyomban fölismert.

— Semmi, kérem alássan! — he-begte és nyögte ki a szót nagy kinjában, egyszerre óriási hőség árasztotta el min-den tagját s a homlokára gyűlt verejték-eseppetek tarka zsebkendőjével törülgette, miközben akkorákat fujt, hogy kevés hija volt, hogy az én íróasztalomon fekvő pe-

res akták kalamajkát nem kezdtek tán-czolni.

— De csak mondja el panaszát! — nógattam a megrökönyödött szerencsétlent, — szívesen meghallgatom!

Hanem hát nem azért volt ő katonaviselt ember, nem azért ette három álló évig a profontot, hogy ily váratlanul elő-álló kritikus helyzetében, a pillanatnyi meglepetés elmúltával, hogy föl ne találja magát. És csakugyan föl is találta

Hirtelenében kiderült és neki göm-bölyödött a képes fele, hogy úgy nézett ki, akár egy vigyorgó telt hold.

Aztán álnok furlanggal belenyult a kismándlija zsebébe és onnan előkoto-rászta — pénztárcámat.

— Tessék, kérem átosan, tekintetes ssolgabíró uram! — s oda nyújtotta azt felém, részkető kezével . . . Tegnap el tetszett vesztetni ezt a szép kis drága bu-gyellárist . . .

(Oh, ravasz róka!)

— Ugyan, ugye? — csóváltam a fejem, félig mosolygva.

— Hát csak éppen ezt hoztam visz-sza tekintetes uramnak . . . mert tetszik tudni, hogy . . .

S itt nagyot csuklott, hogy a mon-datot be sem fejezhette. Osztan szemöl-dököt összeráncolva s pislogó szemével hunyorgatva, várta, hogy no -- hogyan huzatom mindjárt a deresre.

(A csuklás alighanem ennek a rémes gondolatnak a kifejezése volt.)

Megszántam a vergődő embert.

— No lássa barátom! — mondtam a tárcát tartalmával együtt alaposan megvi-zítálva — maga úgy látom föllenteni is, gorombáskodni is tud. Én nem vesztettem el a tárcát, de követelő föllépésére zálogba adtam s most — kiváltom.

— Világért se tessék fáradni! hisz nines ott akkora kár se, mint a — kör-möm feketéje.

— De ha valami kár esett volna a gabonában (nem volt annak tán egy szem hija sem!) mi mindamellert szívesen meg-fizetjük ám.

— Nines, nines! — hadarta szapo-rán, mint ostoba szajkó.

Alig birtam már akkor nevetésemet elfojtani.

— No, most már figyelmeztetem, — szóltam hozzá erőltetett komolysággal — hogy szolgálata teljesítésénél nem szabad ám zsarnokoskodni, sem gorombáskodni, kivált ha művelt emberekkel áll szemben. Ezt jól jegyezze meg magának! Mert min-dennek meg van a maga útja és módja. És most Isten hírével, elmehet!

— Mit tetszett mondani: hogy elme-hetek? Már mint én, hogy elmehetek? — kérdé, nem akarva binni füleinek, hogy tán nem is jól értette.

— Elmehet, elmehet! — mondtam a kétkezdést látva és midőn kezével távo-zást intettem (oh irigylésre méltóan vál-toztatható mimika!) erre meg már olyan nagy szemeket meresztett rám, még a szá-ját is kitáltotta, mintha el akarta volna nyelni, amit mondtam.

Maguk a tisztviselők is hálások lesznek ezért a kormánynak. Nyomatékosan kell hangoztatnunk, hogy a tisztviselői kar tulnyomó része nem szorult rá semmiféle erkölcsi oktatásra. De a közvélemény mindig hajlandó arra, hogy nem a korrekt és intakt elemekről, hanem a korrupciónak ítélje meg az egész kar színvonalát, a mi természetesen súlyos igazságtalanság a becsületes és tiszta emberekkel szemben.

Igy tehát magának a tisztviselői karnak is legnagyobb érdeke az, hogy néhány ember lazább erkölcsi felfogása ne keverje gyanúba a jóra való tisztviselőket is. A miatt a kevés tisztviselő miatt, aki skrupulus nélkül elfogadja a felek ajándékát, a tisztviselők nem hagyhatják magukon száradni a befolyásolhatóság vádját.

És amikor a belügyminiszter a törvényhatóságokat szigorú vizsgálatra szorítja az ajándékot elfogadó tisztviselők ellen, éppen a leg-hathatósabb eszközzel szolgál a tisztviselői kar erkölcsi tekintélyének megszilárdítására.

Bugac felosztása.

A multkoriban tartott pénzügyi bizottsági ülésen, de különösen a közgyűlésen heves szavak hangzottak el Kecskemét mintá legelője Bugac ellen. A vádaskodók felhozták, hogy Bugac a befektetett óriási tőkét koránt sem hozza meg, a város minden évben ráfizet s nem való egyébre, mint a gazdák hizlalására. E helyett szerintük sokkal helyesebb lenne, ha Bugacot felosztanák, annak földjét apró parcellákban értékesítenék, ami nem csak azt eredményezné, hogy a városnak ebből tetemes haszna lenne, hanem módot nyújtana a szegényebb néposztály-

— Igenis kérem alássan . . . igenis. — dadogta aztán mely hajlongások között; és addig hátrált kifelé, miglen háta a sifonérba ütődött, zavarában annak ajtaján akart kimenni és csak azután vette észre, hogy rossz helyen. kereskedik.

Persze hogy igenis! — ismétlém magamban, amint a szerencsétlen filótás az ajtón nagynehezen kitérőlygott s akkorát nevettem a markomba, hogy magam is megröstelltem.

Nos hát így jártam én, midőn egy személyben bírónak is, panaszosnak is kellett lennem. A társaság becsületét ugyan diadalmasan megmentettem, de elvesztettem örökre Vilmám kezét. Mert a szülők, a hozzám feltűnően simuló gyermekleányomnál (hisz még csak 15 éves volt a kis szentem.) a korai ragaszkodást elhamarkodottnak, tehát veszélyesnek tekintvén: ezen fatális eset alkalmából bizony minden teketória nélkül kiadták nekem az úti cédulát.

Igy hát keservemben eldalolhattam, hogy:

„Minek is van szerelem a világon?!“

nak is arra, hogy földhöz jusson, ami az Alföldön már nagyon terjedő agrárszocializmusnak utját vágná.

Első tekintetre úgy látszik, hogy ezekben a szavakban nagy igazság rejlik. Tény az, hogy a város most Bugacból nem huz annyi jövedelmet, mint húzna, ha a pusztát parcellázná. Igaz az is, hogy a magyarnak ez a modern megölő betegsége a szocializmus legijesztőbb mérvben az Alföldön kezd terjedni s ennek utját állni minden törvényhatóságnak első és legfőbb feladata.

De nézzük csak a dolgokat közelebről. Be kell azt ismernünk, hogy Kecskemét parasztváros a szónak régi földművelő értelmében. Mint ilyennek első sorban nem az a kötelessége, hogy a saját vagyonát minél inkább növelje, hanem hogy polgárainak minél több előnyt biztosítva, a város érdekeit ezen az úton mozdítsa elő. Már pedig azt olyan városnak, mint Kecskemét, mely főleg földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkozik, van-e nagyobb érdeke mint az, hogy lakosai ősös legelőhöz jussanak. Legyen először jómódú, gazdag lakossága, akkor az emeletes házak maguktól is fölépülnek a Rákóczi úton.

A második érv magától megdől, csak körül kell egy kicsit Kecskeméten nézni. A szocializmus nálunk nem talált termékeny talajra, mert a mi józan munkásnépünknek minden szociális népbolondításnál többet ér az a jó kecskeméti föld, melyre apáink vére, verejtéke hullott századokon át. Nemzetközilek a kecskeméti homokon nem teremnek.

Legutoljára hagytam azt az érvet, a melynek legtöbb a híve éppen azok között, akik a gazdasághoz éppen a legkevesebbet értenek. Azt mondják, hogy nem helyes ugyan a város gazdasági politikája, de ha már a városnak legelő kell, hát kezeljék azt a legelőt úgy, hogy az mintá legelő legyen s a rája hajtott marhák ne legyenek kénytelenek úgy tengődni, mint most. Erre vonatkozólag minden bővebb kommentár nélkül leközlöm Szeged városának egy átiratát, mely a napokban érkezett s mely a következőképp hangzik:

Bokor Pál tnök jelentése a kecskeméti gazdasági intézetek megsemlélése tban.

Mint hogy az 1907. évi költségvetés tárgyalása alkalmával fölvetett a földdek hasznosítási tételénél azon eszme, hogy a város jövedelmének fokozása érdekében kívánatos volna a város 70 ezer holdnyi területén belterjesebb gazdasági rendszer megvalósítása.

Mint hogy továbbá a kérdés nagy horderejű közzgazdasági és pénzügyi fontosságainál fogva szükséges is, hogy a hatóság ezen ügygyel behatóan foglalkozzék, s a megoldásra oly módot keressen, ami a mi éghajlati és gazdasági viszonyainknak legjobban megfelel.

Mint hogy Kecskeméten a szegediekhez hasonló talajviszonyok vannak s két oly belterjes gazdasági telepítés van, amely a fentebb említett intencióknak megfelel, tudniillik az ugynevezett Miklós szőlőtelep és a Bugaci pusztán

létesített 2500 holdas városi mintagazdaság.

Mindezeknél fogva ezen két telep megtekintésére Bokor Pál tnök és Völgyesy János gazdasz kiküldetnek oly felhívással, hogy tanulmányuk eredményéről tegyenek jelentést.

Miről Bokor Pál tnök, Völgyesy János gazdasz, a számvevőség s Kecskemét város tanácsa ezen végzés közlésével s az alábbi átiraton értesítettnek.

Szeged szab. kir. város tanácsának 1906. november 27-én tartott. üléséből.

Rack, jegyző.

Ennél az átiratnál külön bizonyíték nem kell arra nézve, hogy Bugac szakszerűen van kezelve s így a városnak csak hasznára lehet.

Azért nemcsak hogy nem kell Bugacot fölosztani, hanem minden erőnkől oda kell hatnunk, hogy az a szakszerű kezelés által minél több hasznot hajthasson gazdálaknak.

Mert így közvetve Bugac bizony nagy hasznot hajt magának a városnak.

T. I.

SZINHÁZ.

Heti műsor:

Szombaton: A vig özvegy. Bérletszűnet. Itt először.

Vasárnap délután: Goldstein Számi. Félhelyárakkal. — Este: A vig özvegy.

** Trilby. Felemelő, lelkes ünnepi hangulatban tolyt le a tegnapi esti előadás; kár azonban, hogy a stilszerű hátér, a közönség csak nagyon mérsékelt érdeklődést tanúsított a színház iránt. Minden kétséget kizárólag a nagy hideg okozta a részvétlenséget, mert hiszen 14—16 fokos hidegben, amely pedig estére pár fokkal meg is növekszik, aki csak teheti, behúzódik a meleg szobába, onnan belülről nézi a téli tájképet. Következésképpen hát nagyon nehezen szánja el magát arra, hogy a theatrumba, amelyet különben melegebb időkben sem frequentál valami gyakran, elmenjen. — Megállapítván tehát kételyt nem tűrő határozottsággal, hogy kevesen valának a színházban, beszéljünk az előadásról.

Ünnepelték Kondráth Ilonkát; már a beléptekor zajos taps s az orchesterből ágaskodott felfelé a sokat jelentő kéz. Virág, azután ezüst szamovár, megint virág, végül palmaág. „A legbájosabb szendének és naivának“ felirással ellátott szalaggal s a palma ágai között illatos kis levélke, amelyet hét peccsét zár. — Szívesen jegyezzük föl, hogy ha valaki, úgy Kondráth Ilonka megérdemelte és méltán rászolgált a neki pazarul juttatott elismerésre. Alig két három föllépés után megnyerte az egész közönség tetszését, rokonszenvét s ő a közönség szeretetével nem élt soha vissza. Még a legkisebb, legjelentéktelenebb szerepét is gondosan áttanulta; nála szerepnemtudás, készültség soha elő nem fordult. Minden túlzás nélkül állíthatjuk, hogy az idei évad egy-pár számottevő sikere a drámában az ő nevéhez fűződik; subtilis művészte, finomsága, diszkrét játékmodora őt a legkedvesebb művésznők közé emelte. Trilbyben is híven megértette szerepének intencióit; felfogása teljes volt, játéka finom és művészi. A maroknyi közönség tapsolta is lelkesen, kitartással.

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban. — Ára tvegenként 4.— korona

Bihari Ákos (Svengali) az első két felvonásban rémes volt maszkban, öltözékben, játékban egyaránt; néha-néha úgy nekieresztette hangját, hogy az érzékenyebb szívű nézőkön a hideg borzadály futott végig. Ilyen kétségbeesetten tragikus még az igazi Svengali se lehetett. A harmadik felvonásban már nem mutatkozott oly rettenetesnek s a haldoklási jelenetet minden túlzás nélkül, szépen játszotta meg. Az e felvonás után elhangzott szűnni nem akaró taps nagy részben neki szólt. — A többi szereplők többé-kevésbé sikeresen statizáltak, csak azt nem értjük, miért bujt Bihari László éppen megyei hajdúruhába; hiszen evvel a jóakarattal akár bőrtőnőri ruhát is vehetett volna magára. Vagy nem? (Cz.

**** Vig özvegy.** Szombaton este kerül színpadra Lehár nagysikerű operettje A darabra nagyban folynak az előkészületek. Az előjelekből meg lehet állapítani, hogy ez a darab lesz a szezon „schlagere”. — A darab iránt oly nagy az érdeklődés, hogy szükségesnek tartjuk a darab szövegét ismertetni:

Első felvonás. A montenegrói követség palotája Párisban. Zéta Mirko, Montenegro párisi követ, hogy állama zilált pénzügyeit rendezze, Glavari Hannát, a dugzagdag özvegyet, aki husz milliót örökölt, hazájabeli emberrel akarja összeházasítani. A vig özvegy jóvendőbelijélül kijelöli Danilovics Danilo gróf követ-ségi titkárt; egy vidám, mulató, balkáni arisztokratát. Hanna és Danilo között — még Hanna leánykorában — lejátszódtott egy szerelmi regény. Danilo, mikor megtudja, hogy miről van szó, tudomására hozza Hannának, hogy soh' sem vall neki szerelmet, nehogy hozományvadásznak lássék. De megfogadja, hogy elriasztja mellőle a kérők nagy seregét.

Második felvonás. Nemzeti ünnep Glavari Hanna párisi palotájának parkjában. A szerelmi játék és évődés folyik Hanna és Danilo között. Ezzel együtt szövődik egy szerelmi regény a követ felesége: Valenciennes és egy párisi gavalér: Rosillon Kamill között. Rosillon rábirja Valencienneset, hogy vonuljon vele a kerti pavillonba és amikor a követ gyantut fog és oda betör: Handát (aki, hogy barátóját megmentse: a pavillonba lopózott) találja ott Rosillonnal. Danilo, aki valójában szereti Hannát, kétségbeesve távozik, abban a hitben, hogy Hanna Rosillon kedvese.

Harmadik felvonás. Cabaret-est Hanna palotájában. Hanna, — hogy Danilót az ő megszokott vidám környezetével vegye körül — a grizetekkel estét rendeztet. Danilo ezekkel mulat, de amikor Hanna bevallja neki, hogy ártatlan és a pavillonba csak azért ment be, hogy Valencienneset megmentse és azonkívül azt állítja, hogy a milliókat elveszti, ha férjhez megy: Danilo bevallja neki szerelmét. A vig özvegy boldogan igent mond és most már megvallja, hogy a Glavari milliók az ő jóvendőbeli férjét illetik.

A színházlátogató publikum lázasan várja a holnap esti premiért. Erre mutat az a körülmény is, hogy a színházi pénztárt a „Vig özvegy” előadására szóló jegyekért valóságos ostromolják. A budapesti „Magyar Színház”-ban és a külföldön óriási sikerrel előadott eme operette méltán kelti fel a közönség nagyfokú érdeklődését, mert annak gyönyörű zenéje, valamint librettója a közönség várakozását teljes mértékben ki fogja elégíteni. A színház igazgatósága a darabra új, fényes díszleteket rendelt meg, ami természetesen az előadás fényét nagyban emeli.

Farsangi naptár.

Január 26-án Táncevizsga a Millekerben.
Február hó 2-án. A Gazdasági Egyesület bálja.
Február hó 9-én. Kaszinó-estély a Kecskeméti Kaszinóban. — A Kereskedő Ifjak hangversenye és táncmulatsága a Kereskedelmi Kaszinóban.

NAPI HIREK.

Kecskemét, január 25.

— **Halálozás.** Özv. Dankó Jánosné szül. Szalai Zsuzsanna asszony élete 78 ik évében, 5 heti súlyos szenvedés után f. évi január 24 én délelőtt 11 órakor elhunyt. A megboldogult hült teteme folyó hó 26 án, szombaton délután 2 órakor fog a VI. t., Fehér utca 79. szám alatti gyászházból az ev. ref. egyház szertartása szerint, a budai-úti református temetőbe öröknyugalomra helyeztetni.

— **Kaszinói közgyűlés.** A Kecskeméti Casinó az 1907. évi január hó 27-ik napján d. u. 3 órakor saját helyiségében közgyűlést tart. Tárgyak: 1. Választmányi jelentés. 2. Választmányi jegyzőkönyvnek átvizsgálása. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Vagyonlieltár és a könyvtár állapotát feltüntető jelentés. 5. Tisztikar és választmány megalakítása. 6. Számvizsgáló bizottság választása. 7. Költségvetés. 8. Indítványok.

— **A Gazdasági Gözmalom könyveleje.** Csomák Gábert, a Gazdasági Gözmalom segéd-könyvelőjét a Közgazdasági Bank Részvénytársaság pénztárnokává választotta meg. Ennek folytán most az ő állása megüresedett, a melynek betöltésére most a gözmalom igazgatósága pályázatot hirdet. — A könyvelő évi fizetése a próbávre 1200 korona; a megválasztott az állást február hó 15. napján tartozik elfoglalni.

— **Tisztviselők fizetés rendezése.** Multkoriban említettük Pécs városának azt az átiratát, melyben az államtól a városi tisztviselők fizetésének javítását követeli. Pécs városa az átiratban kifejti, hogy az állami és községi tisztviselők ezt a pótlékot tulajdonképpen már 40 év óta élvezik, ami körülbelül évenként 32 millióba kerül. Amde ehhez a 32 millióhoz a városok közönsége is tetemes összeggel hozzájárul, sőt lehet mondani, hogy az adók a városokban sokkal nagyobbak, mint az egyes községekben. Azért tehát Pécs városa kéri a kormányt, hogy mind ezen előnyökben a városi tisztviselőket is részesítse. A pénzügyi bizottság ma foglalkozott ez átirattal s elhatározta, hogy azt pártolól fogja a közgyűlés elé terjeszteni. Egyben föl fogja kérni a város két országgyűlési képviselőjét, hogy ez ügyben a minisztereknél járjanak közbe.

— **A pénzügyi bizottságból.** A pénzügyi bizottság mai folytatolagos ülésén foglalkozott Fehér Lajosnak egy a város-hoz intézett beadványával. Fehér Lajos ugyanis följárja a városnak a Körösi-úton levő telkét, melyet ő 15,000 koronáért vett, 16,000 koronáért s egyúttal kötelezi magát, hogy az eladott telket a várostól nyolc évre bére veszi évi 1000 korona bérösszegért. Ezért ellenszolgáltatásképpen kéri, hogy a város a Rákóczi-úton levő háza előtti üres telket, mely mintegy 3400 korona értékű, engedje át neki ingyen s az ehhez tartozó esaternási és kövezési költséget is engedje el a város. Megjegyzi azonban, hogy az eladandó telken levő iparvágányú vasut, kút és az ott levő élő fák az ő tulajdonát képezik. A bizottság e tárgyban oly értelmű határozatot terjeszt a közgyűlés elé, hogy a város Fehér Lajos ajánlatát fogadja el oly kikötéssel azonban, hogy egy évi összeget tartozik letétbe helyezni s a teleken levő iparvágányú vasut annak joga, az ott talált kút és a fák is a város tulajdonába mennek át.

— **Füst a piacon.** Ma délután három óra tájban olyan illatos füst gomolygott a piacon, hogy a járókelők prűszkölve, köhögve, orrukát fintorgatva tapogatózhattak csak a városra boruló füsttengerben. A szénzagú ködöket csak néha-néha lebbentette széjjel a fagyos szellő, amikor aztán kilehetett tanulmányozni a füstpro-

duktumok ősforrását. A színház és a József gözmalom hatalmas kéményei egyértelműleg a piac közepére fektették az erős fűtésből származó vastag füsttömegeket. Az érdekes természeti tüneményből kettős tanulságot vonhatnak le a bölcselkedő elmék. Az egyik tanulság az, hogy mikor a füst leverődik, alighanem esés, már tudniillik hóesés lesz. A másik pedig az, hogy mégis csak nem jó helyen fejtették malomépítő őseink a Józsefgözmalomot; mert az ilyen füstökádó szörnyeteg nem való a város közepére, Hiába való azonban minden beszéd és okoskodás, mert ez már ugyanis csak ott van.

— **Késnek a vonatok.** Az abnormis hideg miatt alaposan szenved a vasuti forgalom. Az alacsony hőmérséklet s a szél erősen akadályozza a gözfejlesztést, s a hatalmas gépek csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudnak megbirkózni a tél viharával. Ennélfogva az összes vonatok késéssel közlekednek.

— **A jogakadémiáról.** A Joghallgatók Segítő és Önképző-Egylete e hó 28-án és 29-én gyűlést tart. Az elsőn a beszámoló, a másodikon pedig a tisztikar újjáalakítása fog megtörténni.

— **A sajtó biztosítékai.** Bihar vármegye egyik legutóbb tartott közgyűlésén egy fölíratot intézett a belügyminiszterhez, amelyben az új sajtó törvény megalakítását kéri. Szükségesnek tartja, hogy a szerkesztők minden a lapban megjelent sorért feleljenek s esetleg törvény előtt is felelősségre vonhatók legyenek. Egy átiratban most Kecskemét városát hasonló szellemű fölírat hozatalára hívják föl.

— **A szénvásárló közönség figyelmebe.** A rendőrfőkapitányság a fővárosban is előfordult visszaélések eseteiből kifolyólag felhívja a közönség figyelmét arra, hogy a vásárolt tüzelő anyagot újra mérjék s amennyiben visszaéléseket tapasztalának, azt nála haladéktalanul jelentsék fel. — Ohajtandó azonban, hogy a szén, koks, fűtőanyag szállítását lepecsételt s a súly mennyiség jelzésével ellátott zsákokban követeljük a vásárlók. — A felszólítást egyébként holnap egész terjedelmében közölni fogjuk.

— **Előőrson.** Fényffy Vilma volt kecskeméti tanítónő a fővárosban egy „Előőrson” című „jogtudományi, igazságügyi, közigazgatási és társadalmi országos tudósítónak” nevezett szaklapot indított. A lap címzéséből következtetve, a munkába fogott fa olyan nagy, hogy ahhoz bizony nagy fejsze is kell. No de, hátha az is van; ha nem nagy is, de éles.

— **Adomány.** A leszámítoló és pénzváltó bank részvénytársaság igazgatósága 20 koronát küldött a zeneiskola részére jutalmazás céljából. Fogadja ezért az iskola tanári karának a legőszintébb köszönetét.

— **Országos vásárok.** Iparosainkat érdeklő országos vásárok Szentesen február 2-án, Horgoson pedig február 3-án tartatnak meg.

Anyakönyvi kivonat.

1907. évi január hó 23-án.

Születések: Buczkó Terézia rk. — Szűcs Veronika rk. Bende István rk. Gyöngyi János rk. Bodacz Mária rk. Tóth Mihály rk.

Halálozások: Özv. Basa Ferencné Gressai Mária rk. 76 éves. Zsidai Rozália rk. 59 éves. Vezsenyi Rozália rk. 2 hónapos. Pulus János rk. 4 napos.

Kihirdettettek: Giliczó Polgár Pál ref. és Veresmarty Judit ref.

Házasságot kötöttek: Lengyel Péter Pál rk. és Szentgyörgyi Teréz rk. Godányi József rk. és Antal Rozália rk. Polgár József rk. és Simon Rozália rk. Szabó Mihály rk. és Turkevi Nagy Anna rk.

Pályázati hirdetés.

A kecskeméti **Gazdasági Gözmalom és Gözfürdő Részvénytársaság** pályázatot hirdet egy **segédkönyvelői állásra**.
Díjazás az első **próbaévre 1200 korona**.

Kereskedelmi iskolát végzett egyének előnyben részesülnek.

Az állás február hó 15-ikén elfoglalandó.

Véglegesítése után nyugdíra igényt tarthat.

A pályázatok folyó évi február hó 10-én, délelőtt 9 óráig beadandók a malomhelység irodájában.

Kecskemét, 1907. január hó 24.

Az Igazgatóság.

Üzletáthelyezés.

Szíves tudomására hozom a mélyen tisztelt közönségnek, hogy a **tíz év óta fennálló**

mű-, selyemfestő-

és vegytisztító-üzletemet

a Takarékpénztár Egyesület piactéri palotájából a Vásári nagy utcán, a Karácsonyi vendéglő mellett lévő

Fejér István úr házába helyeztem át a mai napon.

Amidőn ezt szíves tudomására hozom a m. t. közönségnek, egyúttal megköszönöm az eddigi szíves pártfogását s azt a jövőben is kérve vagyok

Kecskemét, 1907. január hó 15-én

hálás tisztelettel

VÁRADI MIHÁLY

műfestő.

Eladó szőlőföld.

Az **Országos Tanítói Árvaház** mellett, **Hajdú József tanár, Héjjas Pál** gazdálkodó és **Koczó építész** urak szomszédságában levő, két

útra szolgáló,

709 négyszögöl szőlőföld egészben vagy kisebb részletekben

is

ház helyeknek

eladó. Czim a kiadóhivatalban megtehető.

5013-3-3

Minden jó gazdasszony

most szerzi be

! a zsirszükségletét, !

..... mikor a liba olcsó!

Nagymájú libát

adok 1 korona 30 fillérért

kilónként.

Árcsökkenés nincs kizárva.

ASZÓDI BÉLA

V. tized, Tehén utca 266. szám alatt, — a törvényszéki palota közelében. —

Uj előnyomda!

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönség szíves figyelmébe ajánlani a mai kor igényeinek megfelelően berendezett **himző-mintáimat; nevezetesen: 14 féle kisebb-nagyobb monogram, 5 féle a. b. cz., 50 féle legdivatosabb ingbetétek, czakkok, párna-betétek és sarkok, japán ellenzők, fali diszek, konyha falvédők, futók, csokrok, stb. stb. rendkívül nagy választékban, kophatatlan festékekkel, tisztán és pontosan nyomva, legolcsóbban számíttatnak.** Ajánlom továbbá: Kecskeméten még eddig nem létező **sablon átszurkáló tüirő gépemet s elvállalok rajzok és a divatlapokból kivett bármilyen minták átszurkálását.** Ugyanott lapos, magas, fehér és a himzések minden neme elvállaltatnak.

Kérem a nagyérdemű közönség pártfogását, maradok kiváló tisztelettel:

Erdei Judith

Kecskeméten, Páva-utca 144. sz. alatt.

Eladó ház!

V. tized, Vörösmarty-utca 155. sz. jó forgalmú helyen levő, 5—6 utcára szolgáló sarokház, melyben több üzlet-helyiség és többrendbeli lakás van — kedvező fizetési feltételekkel — eladó. Értekezhetni a tulajdonos **Reiszmán Márton** lakatos mesterrel, Tehén-utca 270. számú házában. 4999-7-7

A husdrágaság

következtében legolcsóbb vacsora **a tormás-virstli és hideg felvágott,** mely naponta friss állapotban

kapható:

Engelsberg Mária

posta-épületben levő

köser hentesárúk gyári raktárában, hol ezenkívül mindenféle **konzer-vált halkülönlegességek, sült szárnyasok, libaszir és minden nemű** 4938 **csemege-árúk** kaphatók. 20-18

Figyelem!

Bárkinél is **olcsóbban** szállítom a budapesti légszeszgyári

diókokszot, porosz, janinai és egyéb köszenet,

a legjobb minőségűt.

Ugy kályhába, mint téli idényre

részletszállításra

is eszközölöm. Ugyanis a kívánt mennyiség előjegyeztetik és az részletenként szállítatik oly árban, mintha az egész egyszerre szállítatnék és csak az átvett mennyiség fizetendő.

Vágott tűzifa, mész

már 25 kilogrammonként is házhoz szállítatik

Szezska, favilla, meszelő

sokkal olcsóbban kapható nálam, mint bárhol.

Szénre és kokszra előjegyzéseket

már most elfogadok és kívánatra házhoz is kimegyek rendelést fölvenni. **Előjegyzések** fölvetetnek lakasomon és **Goldmann Ferenc** ékszerész úrnál Rákóczi-út, izraelita egyház bérpalotájában. — A n. é. közönség nagybecsű pártfogását kérve, vagyok tisztelettel:

DEKÁNY I. szén- és fakereskedő.

Magyar-utca 235. sz.

4887

12-15

Szakvélemények az

ESTERHÁZY COGNACRÓL:

A magyar királyi műegyetem borászati laboratoriuma által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

Esterházy cognacot

betegeinknél alkalmaztuk és azt sikeresen használva

mint kitünő minőségűt és a francia Cognacokkal vetekedőt

a legjobban ajánlhatjuk.

Dr. Tauffer Vilmos
egyetemi tanár

Dr. Stiller Bertalan
egyetemi tanár

Dr. Kétly Károly
egyetemi tanár

Dr. Réczey Imre
egyetemi tanár

Dr. Poór Imre
kir. tanácsos, egyetemi tanár

Dr. Angyán Béla
egyetemi tanár

Dr. Pertik Ottó
egyetemi tanár

Dr. Báron Jónás
egyetemi tanár

Esterházy Cognac

minden előkelő fűszer- és csemege-kereskedésben kapható.